

มาตรา 85 การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 85 (1)

ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด
หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

*การที่จะผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 85 นี้ มีข้อที่จะต้อง
พิจารณา 2 ประการ คือ*

1. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิ
ชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

“หน้าที่ราชการ”

หมายถึง
งานที่อยู่ในความ
รับผิดชอบของ
ข้าราชการโดยตรง ซึ่ง
ได้แก่ หน้าที่ซึ่งเกิดขึ้นตาม
กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน และ
กฎหมายที่ให้อำนาจไว้
โดยเฉพาะ

“การปฏิบัติหน้าที่ ราชการ”

เป็นลักษณะการกระทำใน
เรื่องต่างๆ ซึ่งข้าราชการ
มีหน้าที่ต้องปฏิบัติ เช่น
เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจ
สินค้าซึ่งนำเข้าประเทศแล้ว
รู้เห็นเป็นใจตรวจปล่อย
สินค้า โดยไม่เรียกเก็บภาษี
แต่การปฏิบัติหน้าที่ราชการ
นั้น ไม่รวมถึง
การใช้สิทธิขอเบิกจ่ายเงินที่
ทางราชการให้สิทธิเบิกได้

เช่น เงินค่าเบี่ยงเส้นทาง
ไปราชการ หรือเงิน
สวัสดิการต่างๆ

“ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
ราชการ” หมายถึง มีหน้าที่
ราชการที่ต้องปฏิบัติ แต่ไม่
ปฏิบัติ หรืองดเว้น ไม่กระทำ
การตามหน้าที่
โดยจงใจ หรือเจตนาไม่
ปฏิบัติ ไม่ใช่เรื่องพลั้งเผลอ
หลงลืม หรือเข้าใจผิด เช่น
เป็นเจ้าหน้าที่ศุลกากรแกลัง
นั่งเฉยๆ
ทำเป็นไม่เห็น ปลอ่ยให้
พ่อค้านำสินค้าผ่านด่านศ
ุลกากรโดยไม่ตรวจค้น

“มิชอบ” หมายความว่า
ไม่เป็นไปตามกฎหมาย
ระเบียบของทางราชการ
คำสั่งผู้บังคับบัญชา มติคณะ
รัฐมนตรี แบบธรรมเนียมของ
ทางราชการ หรือตามทำนอง
คลองธรรม คือ ไม่เป็นไป
ตามทางที่ถูกที่ควร

“ความเสียหาย” หมายความว่า
รวมถึง ความเสียหายที่
ไม่อาจคำนวณราคาได้ด้วย
เช่น ความเสียหายแก่
ชื่อเสียง

“ผู้หนึ่งผู้ใด” หมายถึง ใครก็
ได้ไม่ว่าจะเป็นประชาชน
หรือข้าราชการด้วยกัน

2 ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดย
ทุจริต

“โดยทุจริต” หมายถึง เพื่อแสวงหา
ประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบ ด้วย
กฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

“ประโยชน์”
หมายถึง สิ่งที่เป็น
ผลดีหรือเป็นคุณ
หรือผลที่ได้ตาม

ต้องการ ประโยชน์อาจเป็นทรัพย์สินเงิน

*ทอง หรือ
การอื่นใดที่เป็นผลที่ได้ตาม
ต้องการ
โดยไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สิน เช่น
ประโยชน์ในการได้สิทธิบางอย่าง หรือ
ได้รับบริการพิเศษ เป็นต้น*

**“ประโยชน์ที่มิ
ควรได้”** หมายถึง
*ประโยชน์ที่ไม่มี
สิทธิโดยชอบ
ธรรมที่จะได้รับ*

แนวทางการลงโทษ

ตัวอย่างที่ 1

ช่างรับวัด 4
ได้รับแต่งตั้งให้ทำ
หน้าที่เดินสำรวจ
ปักหลักเขต เรียก
รับเงินเป็น
ค่าตอบแทนใน
การเดินสำรวจ
ออกโฉนดที่ดิน
จากราษฎร
จำนวน 109 ราย
เป็นเงินประมาณ
110,000 บาทเศษ
ครั้งเมื่อถูก
ร้องเรียนจึงได้นำ
เงินไปคืนให้แก่
ราษฎร

โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 2

เจ้าหน้าที่ที่ดิน 4 ได้รับมอบหมายให้
ออกไปทำการพิสูจน์สอบสวนการทำ
ประโยชน์ได้เรียกและรับเงินจาก
ราษฎรผู้ยื่นคำขอออกหนังสือรับรอง
การทำประโยชน์(น.ส.3) แปลงละ 200
บาท จำนวนหลายราย โดยอ้างว่าเป็น
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการออกก น.ส.3
หากราษฎรไม่จ่ายเงินจะไม่ออก น.ส.3
ให้

โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 3

เจ้าพนักงาน
การเงินและบัญชี

4 ได้นำเงินรายได้แผ่นดินส่งคลัง
จังหวัดไม่ครบถ้วน จำนวน 769,199
บาท และได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไป
เป็นประโยชน์ส่วนตัว
โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 4

เจ้าหน้าที่ธุรการ 3 ได้รับ
มอบหมายให้ดำเนินการเบิก
เงินค่าปฏิบัติงานนอกเวลา
ราชการให้แก่เจ้าหน้าที่ และ
เบิกเงินดังกล่าว เกิน
ความจริง รวมเป็นเงิน
24,100 บาท นอกจากนี้
เอกสารการเบิกเงินมีรอบขีด
ฆ่า และได้นำส่วนที่เบิกเกิน
ความจริงไปเป็นประโยชน์
ส่วนตัว จนกระทั่งเกิดเรื่อง
ร้องเรียนและ มีการ
ตรวจสอบพบ
จึงได้นำเงินมาคืนจนครบ

โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 5

เจ้าพนักงานสาธารณสุข
ชุมชน 2 เป็นคณะกรรมการ
เบิกถอนเงินของสถานี
อนามัยจากธนาคาร ได้ทำ
การปลอมลายมือชื่อ
กรรมการคนอื่น เบิกถอนเงิน
ไปจากธนาคารไปเป็น
ประโยชน์ส่วนตัว จำนวน 15
ครั้ง รวมเป็นเงินทั้งสิ้น
111,700 บาท

โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 6

เจ้าพนักงาน
พัสดุ 3 ไม่
ควบคุมการ
เบิกจ่ายวัสดุให้
เป็นไปตามความ
จริง ได้เติม
รายการเบิกวัสดุ
และแก้ไขตัวเลข
ในใบเบิกวัสดุ
จากผู้ที่ขอเบิก
แล้วนำไป
ลงทะเบียนคุม ทำ
ให้วัสดุของ
สำนักงานขาด
หายไปจาก
ทะเบียนคุมหลาย
ประการ ทำให้
ราชการเสียหาย

โทษ ไล่ออกตัวอย่างที่ 7

เจ้าหน้าที่ธุรการ
3 ปฏิบัติ
หน้าที่เกี่ยวกับการ
การเรียกเก็บเงิน
และออก
ใบเสร็จรับเงิน
ค่าธรรมเนียม
ต่างๆ ได้กระทำ
ทุจริตยักยอกเงิน
ค่าธรรมเนียม
การตรวจลงตรา
และการทำ
หนังสือเดินทาง
ซึ่งเป็นรายได้
แผ่นดิน

โทษ ไล่ออกตัวอย่างที่ 8

เจ้าหน้าที่การเงิน
และบัญชี 2 มี
หน้าที่ความ
รับผิดชอบ
เกี่ยวกับการเงิน
และบัญชี ได้
เบิกจ่ายเงินค่า
เช่าบ้านของ
ข้าราชการใน
สำนักงาน แต่
จ่ายให้แก่ผู้มี
สิทธิ ไม่
ครบถ้วน
รวมเป็นเงิน
92,650 บาท

โทษ ไล่ออกตัวอย่างที่ 9

เจ้าพนักงานปกครอง 5 รู้อยู่
แล้วว่า มีผู้แอบอ้าง

เป็นนายสวย ขอแจ้งเกิดเกิน
กำหนด และขอมีบัตร
ประจำตัวประชาชน
ก็ได้ดำเนินการรับแจ้งเกิด
เกินกำหนดให้แก่ ผู้แอบ
อ้าง เพื่อให้ผู้แอบอ้างมีชื่อ
ในทะเบียนบ้านแล้ว
ดำเนินการจัดทำบัตร
ประจำตัวประชาชนให้แก่ผู้
แอบอ้างไป

โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 10

เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 3
ได้รับมอบฉันทะจากประธาน
กรรมการสุขาภิบาลแห่งหนึ่ง
ให้ไปถอนเงิน จำนวน
279,606.48 บาท จาก
ธนาคาร เพื่อนำไปซื้อ
ตั๋วแลกเงินจ่ายในนาม
“เงินสมทบกองทุนส่งเสริม
กิจการสุขาภิบาล” แต่เมื่อ
ถอนเงินมาแล้ว ก็ไม่ได้มีการ
ซื้อตั๋วแลกเงินแต่อย่างใด
กลับนำเงินดังกล่าวไปใช้
ส่วนตัว ต่อมาเจ้าหน้าที่ผู้นี้
ได้นำเงินที่เบิกจ่ายไปคืน
สุขาภิบาลทั้งจำนวน

โทษ ไล่ออก

มาตรา 85 (2) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง
ร้ายแรง

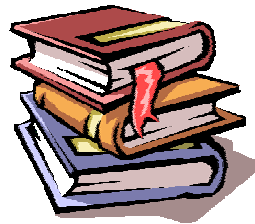
“ละทิ้งหน้าที่ราชการ”
 หมายถึง ไม่อยู่ปฏิบัติ
 ราชการตามหน้าที่ ซึ่ง
 ได้แก่การไม่มายังสถานที่
 ต้องปฏิบัติราชการตาม
 หน้าที่ หรือไม่มาให้
 ผู้บังคับบัญชามอบหมาย
 งานให้ปฏิบัติ รวมทั้งการ
 มายังสถานที่ราชการแล้ว

ไม่อยู่ปฏิบัติงาน โดยละทิ้ง
 ไม่อยู่ในสถานที่ที่ต้องอยู่

“ทอดทิ้งหน้าที่ราชการ”
 หมายถึง มาปฏิบัติหน้าที่
 ราชการแต่ไม่สนใจเป็นธุระ
 ใ้ทำงานที่ได้รับมอบหมาย
 สำเร็จลงโดยเร็ว ปล่อยปละ
 ละเลยทำให้งานในหน้าที่คั่ง
 ค้าง

*การละทิ้งหน้าที่ราชการ หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการจะเข้า
 ข่ายเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต้องมีข้อพิจารณา
 3 ประการ คือ*

1. ละทิ้งหน้าที่
 ราชการ หรือ
 ทอดทิ้งหน้าที่
 ราชการ โดย
 ไม่จำกัดเงื่อนไข
 เวลาอย่างน้อย
 เพียงใด

2. ไม่มีเหตุผลอันสมควร ซึ่งจะต้อง
 พิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นเรื่องๆ ไป
 ว่าพฤติการณ์ของการละทิ้งหรือ
 ทอดทิ้งหน้าที่ราชการนั้นมีสาเหตุ
 ใดๆ และเป็นสาเหตุที่มีเหตุผล
 ความจำเป็นถึงขนาดที่จะต้องกระทำ

ผิดหรือไม่
เหตุผลเกี่ยวกับ
ธุระส่วนตัวโดย
ปกติแล้วไม่อาจ
รับฟังได้

3. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
อย่างร้ายแรง หมายถึง มีความ
เสียหายเกิดขึ้นแก่ราชการอย่าง
ร้ายแรง และความเสียหายที่
เกิดขึ้นต้องเป็นโดยตรงมาจาก
เหตุที่ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ
นั้น

แนวทางการลงโทษ

ตัวอย่างที่ 1

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

3

ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ
หน้าที่ เเว
รักษาการณ์ป้อม 1 ตั้งแต่
เวลา

24.00-04.00 น. เจ้าหน้าที่
ผู้นี้ได้ทอดทิ้งหน้าที่ออกไป
ทำธุระส่วนตัวภายนอก
ป้อม เป็นเหตุให้ผู้ต้องขัง
แหกหักที่คุมขังแล้ว
สามารถปีนกำแพงเรือนจำ
หลบหนีไปได้

2 คน ในเวลา 02.30 น.

โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 2

เจ้าหน้าที่ป่าไม้ได้รับ
มอบหมายให้อยู่เวรยามดูแล
ความเรียบร้อยของ
สำนักงาน แต่กลับ
แอบหนีไปเที่ยวในตัวเมือง
เป็นเหตุให้มีผู้ลักลอบเข้ามา
ขโมยคอมพิวเตอร์ใน
สำนักงานไป และวางเพลิง
เผาสำนักงานเสียหายเกือบ
ทั้งหมด

โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 3

เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 2 ไม่มาปฏิบัติราชการติดต่อกันเป็นเวลา 17 วัน แล้วยื่นใบลาเป็นเวลา 2 ช่วง ช่วงแรกจำนวน 5 วันทำการ (เว้นวันเสาร์-อาทิตย์) ช่วงที่ 2 จำนวน 4 วันทำการ ได้ลงวันที่ย้อนหลังว่ายื่นใบลา ทั้งๆที่เพิ่งเขียนใบลา ซึ่งเป็นการยื่นใบลาพักผ่อนไม่ถูกต้อง กล่าวคือ ไม่ยื่นใบลาก่อน เมื่อผู้บังคับบัญชา อนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้ และเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้ยื่นใบลา ออกจากราชการ ไม่ถูกต้องคือ ไม่ยื่นล่วงหน้า 30 วัน และ ได้ลงวันที่ย้อนหลังไปจำนวน 1 วัน ทั้งที่ ตามข้อเท็จจริงเพิ่งจะเขียนใบลา แสดงให้เห็นถึงเจตนา เพื่อไม่ให้ขาดราชการเกิน 15 วัน เมื่อผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาต ให้ลาพักผ่อน และไม่อนุญาตการลาออก จากราชการ จึงถือว่าเจ้าหน้าที่ผู้นี้ขาดราชการเรื่อยมา และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย ผู้บังคับบัญชาสอบสวน แล้ว ได้ความว่าขาดราชการด้วย เหตุหลบนี้นี้เจ้าหน้าที่

โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 4

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 มีอาชีพประกอบธุรกิจรับเหมา
ก่อสร้างส่วนตัว ทำให้ไม่ค่อยไปปฏิบัติ
ราชการ โดยบางวันลงเวลาปฏิบัติราชการแล้วออกไปจาก
สำนักงานตลอดวัน ลากิจ ลาป่วย ลาพักผ่อน สลับกันบ่อย ๆ
แล้วจัดส่งใบลาขออนุญาตลาพักพักผ่อนเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ถูก
ผู้บังคับบัญชาตักเตือนให้ปฏิบัติตามระเบียบการลา และไม่ไป
ปฏิบัติราชการติดต่อกันเป็นเวลานาน รวม 17 วัน
แล้วจัดส่งใบลาขออนุญาตลาพักพักผ่อน
โดยขอลากิจ รวม 12 วัน แต่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วไม่
อนุญาตการลา

โทษ ปลดออก

ตัวอย่างที่ 5

เจ้าพนักงานการเงินและ
บัญชี 4 ได้ละทิ้งหน้าที่
ราชการไป โดยไม่กลับมา
ปฏิบัติหน้าที่ราชการอีก
เลย ผู้บังคับบัญชาได้
แต่งตั้งคณะกรรมการ
สืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ได้
ความว่า เจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้
ยกยอกเงินของทาง
ราชการและหลบหนีไป

โทษ ไล่ออก

นักข่าว 5 ได้รับอนุมัติจาก
กระทรวงเจ้าสังกัด และ
สำนักงาน ก.พ. ให้ลาไป
ศึกษาต่อระดับปริญญาโท ณ
ประเทศออสเตรเลีย ด้วยทุน
ส่วนตัว โดยได้รับเงินเดือน
ระหว่างลาศึกษาต่อ แต่เมื่อ
ครบกำหนดการลาศึกษาต่อ
ดังกล่าวแล้ว ปราบกว่า
เจ้าหน้าที่ผู้นี้ ไม่ได้กลับมา
รายงานตัว เพื่อปฏิบัติ
ราชการตามปกติจนถึง
ปัจจุบัน โดยไม่มีเหตุผล

โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 6

ตัวอย่างที่ 7 เจ้าพนักงานธุรการ 3 ได้ไปช่วยราชการที่สภา
 ร่างรัฐธรรมนูญ ต่อมาเมื่อสภาร่างรัฐธรรมนูญ
 สิ้นสุดลงในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ
 เจ้าหน้าที่ผู้นี้ควรมารายงานตัว เพื่อปฏิบัติหน้าที่ราชการใน
 ตำแหน่งและสังกัดเดิม แต่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้
 นี้ไม่มารายงานตัวแต่อย่างใด
 ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ไม่
 สามารถติดต่อและพบเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้
 และปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้นี้มีหนี้สินกับเพื่อนร่วมงานเป็นจำนวน
 มาก จนถึงปัจจุบันไม่กลับมาปฏิบัติ
 ราชการอีกเลย

โทษ ไล่ออก

มาตรา 85 (3)

ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้า
 วัน

โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์
 อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ
 ละทิ้งหน้าที่ราชการ มีความหมายเช่นเดียวกันกับมาตรา 85(2)

*การที่จะผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรานี้ มีข้อที่จะต้อง
 พิจารณา 2 ประการ คือ*

1. ละทิ้งหน้าที่
ราชการ ต่อเนื่องในคราว
เดียวกัน โดยไม่ได้มาหรือ
ไม่ได้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ | ราชการเลยเป็นเวลา เกิน
15 วันขึ้นไป เช่น ไม่มา
ปฏิบัติราชการ เป็นเวลา
15 วันครึ่งขึ้นไป |
|--|--|

2.1 “โดยไม่มีเหตุอันสมควร”
มีหลักในการพิจารณา
เช่นเดียวกันกับมาตรา 85
(2)

2. การละทิ้งหน้าที่ราชการ
ไม่มีเหตุอันสมควร หรือ
โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึง
ความจงใจ ไม่ปฏิบัติตาม
ระเบียบของทางราชการ

ตัวอย่างกรณีเหตุอันสมควร

เช่น

*ข้าราชการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการได้ละทิ้งหน้าที่ราชการ
เนื่องจากเจ็บป่วยกะทันหันจำเป็นต้องไปพบแพทย์ มิฉะนั้นจะ
เป็นอันตรายแก่ชีวิต*

ตัวอย่างกรณีเหตุอันไม่สมควร

เช่น

*ข้าราชการละทิ้งหน้าที่ราชการเพราะหลบหนีเจ้าหน้าที่ หรือหนี
คดีอาญา
เหล่านี้เป็นเรื่องส่วนตัว ไม่อาจนำมารับฟังเป็นเหตุอันสมควร
ได้*

2.2 “โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตาม
ระเบียบของทางราชการ” เป็นเรื่องที่จะต้อง
พิจารณาจากพฤติการณ์ในการละทิ้งว่ามีเจตนา
หรือจงใจฝ่าฝืนระเบียบของทางราชการ หรือไม่

ตัวอย่าง

“มีพฤติการณ์อันแสดงถึง
ความจงใจไม่ปฏิบัติตาม
ระเบียบของทางราชการ
เช่น ข้าราชการได้รับ
อนุญาตให้ลาศึกษาต่อ
ต่างประเทศ เมื่อเรียนจบ
ตามกำหนดเวลาแล้ว
ประวิงเวลาไม่ยอมเดินทาง
กลับมาปฏิบัติราชการโดย
ไม่มีความจำเป็น เป็น
การละทิ้งหน้าที่โดยไม่มี
เหตุอันสมควร และโดยมี
พฤติการณ์แสดงถึงความ
จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ”
“ไม่ถือว่ามีพฤติการณ์อัน
แสดงถึงความ จงใจไม่

ปฏิบัติตามระเบียบของทาง
ราชการ
เช่น ข้าราชการสตรีหยุด
ราชการ ไปคลอดลูกเป็น
เวลา 45 วันแล้วจึงกลับมา
ปฏิบัติราชการ และยื่น
ใบลาหลังจากที่หยุด
ราชการไป 45 วัน กรณี
เช่นนี้ยังถือไม่ได้ว่า เป็น
การละทิ้งหน้าที่โดยไม่มี
เหตุอันสมควร และยังไม่ถึง
ขนาดที่จะถือว่ามี
พฤติการณ์แสดงถึงความ
จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
ของทางราชการ”

แนวทางการลงโทษ

กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกิน
15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่
กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ตัวอย่างที่ 1

เจ้าหน้าที่ห้องสมุด 3 ไม่มาปฏิบัติราชการจำนวน 16 ครั้ง
เป็นเวลา 45 วัน โดยเฉพาะในครั้งที่ 6 ไม่มา
ปฏิบัติราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกิน 31 วัน
และเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้กลับมาปฏิบัติราชการอีกจนถึงปัจจุบัน

โทษ ปลดออก

ตัวอย่างที่ 2

เจ้าหน้าที่ปกครอง 3 ได้ละ
ทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกัน
คราวเดียวกัน เป็นเวลา 19
วัน โดยไม่มีเหตุผลอัน
สมควร แต่ได้
กลับมาปฏิบัติราชการ
ตามปกติ

โทษ ปลดออก

ตัวอย่างที่ 3

นักพัฒนาชุมชน 5 ละทิ้ง
หน้าที่ราชการไปติดต่อกัน
คราวเดียวกัน รวม 16 วัน
จำนวน 2 ครั้ง โดยไม่มี
เหตุผลอันสมควร และได้
กลับมาปฏิบัติราชการอีก

โทษ ปลดออก

กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และ ไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย

ตัวอย่างที่ 1

เจ้าหน้าที่พัสดุ 2 ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่แจ้งเหตุต่อผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาได้ติดตามและแจ้งให้มาปฏิบัติราชการ หรือยื่นใบลาให้ถูกต้อง แต่เจ้าหน้าที่ผู้นี้เพิกเฉยไม่ได้กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลยจนถึงปัจจุบัน และผู้บังคับบัญชาได้สืบสวนแล้ว พบว่าตลอดเวลาที่ละทิ้งหน้าที่ราชการได้พักอยู่ที่บ้านพักตลอดมาแต่ไม่มาปฏิบัติงาน เพราะไม่อยากเดินทางจากบ้านพักมาปฏิบัติงาน

โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 2

เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ 3 ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน เนื่องจากมีหนี้สินจำนวนมาก ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถติดตามตัวได้ เนื่องจากไม่มาทราบที่อยู่ที่แน่ชัด และเจ้าหน้าที่ผู้นี้ให้บุคคลอื่นมายื่นหนังสือลาออกจากราชการ

โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 3

เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ 1
อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติ
หน้าที่ราชการ และถูก
ดำเนินการทางวินัย
ได้ยื่นหนังสือขอลาออก
จากราชการ ตั้งแต่
วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2540
ในระหว่างรอคำสั่งอนุญาต
ให้ลาออก เจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้
ละทิ้งหน้าที่ราชการ
ไปตั้งแต่วันที่ 3 กุมภาพันธ์
2540 โดยไม่กลับมา
ปฏิบัติราชการอีกเลย
เป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน

โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 4

มาตรา 85 (4) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่าง
ร้ายแรง

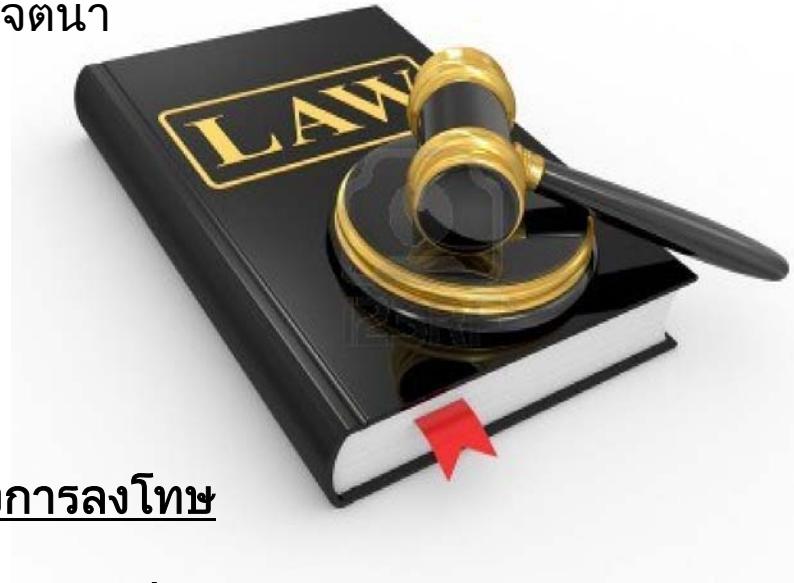
*การกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง มีหลักใน
การพิจารณา คือ*

1. เป็นการกระทำที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์
ตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ช่างเครื่องกล 3
ได้ขาดราชการโดยไม่
กลับมาปฏิบัติราชการ อีก
เลย เป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน
ซึ่งผู้บังคับบัญชาชั้นต้นและ
เพื่อนร่วมงานต่างยืนยันว่า
เจ้าหน้าที่ผู้นี้มีหนี้สินมาก
จึงเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ผู้นี้ขาด
ราชการไป เพื่อหลบ
หลีกเลี่ยงหนี้สิน อันเป็นการละทิ้ง
หน้าที่ราชการไปโดยไม่มี
เหตุผลอันสมควร

โทษ ไล่ออก

2. เป็นการกระทำที่สังคมรังเกียจ
3. เป็นการกระทำที่เจตนา

แนวทางการลงโทษ

กรณีปลอมเอกสาร

ตัวอย่างที่ 1

เจ้าหน้าที่ธุรการ 4 ได้แอบอ้างใช้สิทธิการกู้เงินสหกรณ์ออมทรัพย์ของเจ้าหน้าที่อื่น โดยได้ปลอมคำขอกู้เงิน และรับเงินดังกล่าวไปจากสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยอ้างว่าเป็นผู้รับมอบฉันทะจากผู้กู้ และเมื่อสหกรณ์ออมทรัพย์ส่งหนังสือรายงานการหักเก็บเงินสมาชิก ก็ได้อาศัยโอกาสในฐานะเจ้าหน้าที่ธุรการขีดฆ่าและแก้ไขจำนวนเงินในรายงาน และจะโอนเงินเข้าธนาคารในบัญชีชื่อของสหกรณ์ออมทรัพย์ หรือคืนเงินให้เจ้าหน้าที่ที่ตนอ้างสิทธิ ซึ่งได้ชำระเงินครบถ้วน และไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ถูกแอบอ้างใช้สิทธิคนใดตั้งใจเอาความ

โทษ ปลดออก

ตัวอย่างที่ 2

วิศวกรเครื่องกล 6 ได้นำใบขออนุญาตประกอบวิชาชีพ
 วิศวกรรมควบคุม ประเภทสามัญวิศวกร
 สาขาวิศวกรรมเครื่องกลของผู้อื่น
 เพื่อใช้ประกอบในการขอประเมินตำแหน่งวิศวกรเครื่องกล 7
 วช ต่อมากองการเจ้าหน้าที่ได้มี
 บันทึกถึงเลขานุการคณะกรรมการ
 ควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม(ก.ว.) ให้ตรวจสอบและ
 รับรองสำเนาใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
 วิศวกรรมควบคุมของเจ้าหน้าที่ผู้
 ซึ่งทาง ก.ว. ตรวจสอบแล้ว แจ้งว่า เป็นเลขทะเบียนของบุคคล
 อื่น และเจ้าหน้าที่ผู้ ได้ให้ถ้อยคำยอมรับว่า
 เป็นผู้ใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
 (ก.ว.) ปลอม ในการขอประเมินผลงานเพื่อเลื่อนระดับ
 จริง

โทษ ปลดออก

ตัวอย่างที่ 3

เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 5 นำเงินค่าตรวจสอบสุขภาพ
 ข้าราชการประจำปี 2543 ไปใช้เป็น
 ประโยชน์ส่วนตัวและปลอมแปลงเอกสารของทางราชการ
 ทำหลักฐานใบเสร็จรับเงินอันเป็นเท็จ ส่งเป็นหลักฐานหักล้าง
 การจ่าย

โทษ ปลดออก

กรณีการเงิน

ตัวอย่างที่ 1

เจ้าหน้าที่ที่ดิน 3 ได้รับแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติหน้าที่เดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน ได้รับเงินเป็น เชื้อธนาคาร จำนวน 30,000 บาท จากราษฎร เพื่อให้ช่วยตรวจสอบเรื่องการออกโฉนดที่ดิน และช่วยเหลือให้สามารถซื้อขายได้ แต่ราษฎรอ้างว่าเป็นการให้โดยเสน่หา เพื่อตอบแทนการดำเนินการตรวจค้นและติดตามเรื่องราวการออกโฉนดที่ดิน รวม 3 แปลง

โทษ ปลดออก**ตัวอย่างที่ 2**

เจ้าหน้าที่บริหารงานแรงงาน 8 ได้รับเงินจำนวน 220,000 บาท จากบริษัทจัดหางาน เพื่อนำไปคืนคนหางานจำนวน 15 คน ๆ ละ 15,000 บาท ซึ่งทางบริษัทได้จัดส่งไปทำงานในต่างประเทศ แต่ไม่ได้เข้าทำงานตามสัญญา อันเป็นกรณีที่บริษัทจัดหางานจะต้องรับผิดชอบคืนเงินแก่คนหางาน แต่เมื่อรับเงินแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้นี้ก็ไม่รีบดำเนินการจ่ายคืนแก่คนหางานในทันที กลับเพิกเฉยเก็บเงินไว้กับตนเองนานเกือบ 10 เดือน จึงสามารถคืนเงินให้คนหางานได้ครบถ้วน

โทษ ปลดออก**กรณีหลอกหลวง****ตัวอย่างที่ 1**

เจ้าหน้าที่ที่ดิน 3 ได้เรียกรับเงินจากผู้ขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ดินโฉนดรายหนึ่ง เป็นเงิน 2,000 บาท โดยหลอกหลวงว่าจะทำการช่วยเหลือกันเนื้อที่ในการประเมินราคา

ให้ผู้ขอเสียค่าธรรมเนียมและภาษีน้อยลงกว่าที่ควรจะเสีย
แม้จะมีได้การทำกาไรได้อันเป็นการช่วยเหลือ
หรือประเมินราคาให้ผู้ขอได้ประโยชน์ที่มีควรได้
จากการเสียค่าธรรมเนียมภาษีน้อยลง
และยังไม่ได้เงินตามที่เรียกร้องก็ตาม

โทษ ปลดออก

ตัวอย่างที่ 2

เจ้าพนักงานธุรการ 4 ได้หลอกลวงราษฎร จำนวน 6 ราย
ว่าจะหาคนเข้าทำงานรับราชการ โดยต้องเสียค่าใช้จ่ายในการ
วิ่งเต้น และค่าตอบแทน ซึ่งราษฎร
ทั้ง 6 รายหลงเชื่อ ได้

จ่ายเงินรายละ 50,000 บาท จำนวน 1 ราย

และรายละ 60,000 บาท จำนวน 5 ราย

โทษ ไล่ออก

กรณีเบิกเงินสวัสดิการเป็นเท็จ

ตัวอย่างที่ 1

เจ้าพนักงานธุรการ 3 ได้รับ
อนุมัติให้ มีสิทธิเบิก
ค่าเช่าบ้าน แต่ขณะที่ยังไม่
ได้เช่าพักอาศัยบ้านหลัง
ที่เช่า บิดาได้ถึงแก่กรรม
เจ้าหน้าที่ผู้นี้จึงได้ไปพัก
อาศัยอยู่ที่บ้านมารดา และ
ได้พักอาศัยอยู่จนถึงปัจจุบัน
แต่ได้นำหลักฐานการเช่า
บ้านที่ได้รับอนุมัติดังกล่าว
แล้วนั้น ไปใช้สิทธิเบิกค่า
เช่าบ้านจากทางราชการ
ตลอดมา โดยที่มิได้พักอาศัย
อยู่จริง รวม 5 ปี 3 เดือน
เป็นเงินทั้งสิ้น 89,700 บาท
แต่เจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้ขอใช้เงิน
คืนแก่ทางราชการครบถ้วน
เมื่อทราบว่าไม่มีสิทธิเบิก
แล้ว

โทษ ปลดออก

ตัวอย่างที่ 2

เจ้าพนักงานปกครอง 7 ได้ตกลง
เช่าบ้าน เพื่อใช้
เป็นที่พักอาศัยในระหว่าง
ปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจ่าย
ค่าเช่าบ้านดังกล่าวให้ผู้ให้
เช่า เป็นเงินเดือนละ 1,200
บาท แต่ได้ทำเรื่องขอเบิกเงิน
ค่าเช่าบ้านจากทางราชการ
เป็นเงิน เดือนละ
3,000 บาท ส่วนที่เกินเดือนละ
1,800 บาท ได้เอาไปใช้
ประโยชน์ส่วนตัว

โทษ ปลดออก

กรณีชู้สาว

ตัวอย่างที่ 1

เจ้าหน้าที่ธุรการ 3 มี
ความสัมพันธ์ทางเพศกับนาย
สุรียัน โดยไปเช่าห้องพัก
นอนด้วยกันที่โรงแรม ทั้งที่
แต่ละฝ่ายก็มีสามีและภรรยา
ที่ชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว
หลังจากนั้นยังติดต่อกัน
ความสัมพันธ์ทางเพศกันอีก
หลายครั้ง

โทษ ปลดออก

กรณีเสพยาและจำหน่ายยาเสพติด

ตัวอย่างที่ 1

นักวิชาการสุขภาพบาล 6 ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมพร้อมของ
กลาง เฮโรอีน จำนวน 1 หลอด
และศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก 2 ปี ปรับ 10,000 บาท
จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา
ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 1 ปี ปรับ 5,000 บาท
โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี และคดีถึงที่สุดแล้ว

โทษ ปลดออก

ตัวอย่างที่ 2

เจ้าหน้าที่บริหารงาน
สาธารณสุข 6 ได้ใช้กำลัง
ปลุกปล้ำหญิง
ผู้ได้บังคับบัญชา ทั้งๆ ที่
เจ้าหน้าที่ผู้นี้มีภรรยาและ
บุตรอยู่แล้ว แต่
ได้สร้างหลักฐานเท็จโดย
การจดทะเบียนสมรสซ้อน
และทอดทิ้งครอบครัว
โดยไม่มีความรับผิดชอบ

โทษ ปลดออก

ตัวอย่างที่ 2

เจ้าพนักงานการเกษตร 5
ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม
เนื่องจากมียาบ้า จำนวน
2,000 เม็ดไว้ในความ
ครอบครอง เพื่อจำหน่าย
และเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้รับ
สารภาพตลอดข้อกล่าวหา
ว่า ได้ค้ายาเสพติดมาเป็น
เวลานานแล้ว

โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 3

เจ้าหน้าที่ปกครอง 3 ถูก
เจ้าหน้าที่ตำรวจ
จับกุมดำเนินคดีในความผิด
ฐานมียาบ้า จำนวน 8 เม็ด
ไว้ในความครอบครอง
โดยผิดกฎหมาย ซึ่ง
เจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้มีหนังสือ
รับสารภาพต่อผู้บังคับบัญชา

โทษ ไล่ออก

**มาตรา 85 (5) ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้าย
ประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง**

“ดูหมิ่น”
หมายถึง สบ
ประมาท ดูถูก
เหยียดหยาม ทำ
ให้อับอาย
เสียหาย การดู
หมิ่นอาจกระทำ
ด้วยวาจาหรือ

กิริยาท่าทาง
อย่างอื่นก็ได้
“เหยียดหยาม”
หมายถึง ดูหมิ่น
ดูถูก หรือรังเกียจ
โดยกดให้ต่ำลง
เช่น เหยียดคน
เป็นสัตว์

“กดขี่”
หมายถึง ข่มให้
อยู่ในอำนาจตน
ใช้อำนาจบังคับ
เอา แสดงอำนาจ
เอา

“ข่มเหง”

หมายถึง ใช้กำลังรังแก
แก้ง ทำความเดือดร้อนให้

“ประชาชนผู้ติดต่อราชการ”

หมายถึง ประชาชนที่ติดต่อ
ราชการกับหน่วยงาน
ของตน ซึ่งอาจเป็นการ
ติดต่อโดยอยู่ห่างกันก็ได้
เช่น ติดต่อทางโทรศัพท์
หรือการออกไปปฏิบัติงานยัง
ห้องที่นอกหน่วยงานก็ได้

*การที่จะเป็นความผิดตามมาตรา
นี้ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามความร้ายแรงแห่ง
กรณี เป็นเรื่องๆ ไป*

แนวทางการลงโทษ**ตัวอย่างที่ 1**

เจ้าหน้าที่ที่ดิน 4 จ่ายบัตรคิว
คำขอจดทะเบียนโฉนด
จากโฉนดที่ดินให้แก่ราษฎร
รายหนึ่ง เมื่อบุตรสาวของ
ราษฎร ซึ่งร่วมไปด้วย
ได้สอบถามขั้นตอน
ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้นี้กลับ

ให้คำแนะนำด้วยน้ำเสียงไม่
พอใจ และเมื่อราษฎรนำ
เรื่องไปลงชื่อที่โต๊ะทำงาน
ของตน กลับแสดงอาการ
หงุดหงิด และไล่ให้ไปลงชื่อ
ที่อื่น
จึงเกิดการโต้เถียงกัน และ
ทำร้ายร่างกายราษฎร
และเคยเกิดกรณีเช่นนี้หลาย

ครั้ง นอกจากนั้นเจ้าหน้าที่ผู้
นี้ยังชอบโต้เถียงกับ
ผู้ร่วมงาน
และนำสิ่งของไปวางขาย
ให้แก่ราษฎรที่มาติดต่อ
ราชการในระหว่างเวลา
ราชการ
โทษ ปลดออก

ตัวอย่างที่ 2

นักวิชาการที่ติด 5 เป็นผู้
สอบสวนการจดทะเบียนขึ้น
เงินจ่านองครั้งที่ 1 ระหว่างผู้
จ่านองกับผู้รับจ่านอง ได้ใช้
อารมณ์ สีหน้าไม่พอใจ และ
แสดงวาจาไม่สุภาพโดยพูด
ว่า ก่อนเที่ยงเรียกแล้วไป

โหน ทำไมไม่มา เดียวให้ไป
ทำใหม่เสียเลย เมื่อเจ้าหน้าที่
ผู้นี้ได้ตรวจสอบหลักฐาน
และได้ขอบัตรประจำตัว
ประชาชน ของสามีผู้รับ
จ่านอง เมื่อผู้รับจ่านองขอให้
ตรวจสอบจากหลักฐานที่ได้
เคยยื่นไว้ครั้งที่แล้ว
เจ้าหน้าที่ผู้นี้ยังคงใช้
อารมณ์ แสดงสีหน้าไม่พอใจ
เช่นเดิม โดยใช้วาจาไม่
สุภาพว่า เรื่องใหม่ต้องแสดง
หลักฐานใหม่ ของเก่าผิดใช้
ไม่ได้ จึงเกิดการโต้เถียงกัน
และทำร้ายร่างกายราษฎร
และเคยเกิดกรณีเช่นนี้หลาย
ครั้ง

โทษ ปลดออก

มาตรา 85 (6) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก
หรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด
ให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก
เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ
ความผิดลหุโทษ

“ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก”
หมายถึง คดีถึงที่สุดโดยศาลพิพากษาให้จำคุก และไม่รอการ

ลงโทษ หรือยกโทษจำคุกหรือ
เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นโทษสถานอื่น
และหมายความรวมถึง กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก
โดยอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลย เนื่องจากจำเลยหลบหนีด้วย

“โทษที่หนักกว่าจำคุก” คือ ประหารชีวิต

แนวทางการลงโทษ

ตัวอย่างที่ 1

เจ้าพนักงานธุรการ 3 ได้ออกเช็คธนาคาร สั่งจ่ายเงินจำนวน 900,000 บาท เพื่อชำระหนี้เงินกู้ยืมให้แก่เจ้าหนี้ แต่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงิน โดยมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก 1 ปี

ตัวอย่างที่ 3

นายอำเภอ ได้ใช้อาวุธปืนยิงราษฎรถึงแก่ความตาย และศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เจ้าหน้าที่ผู้นี้กระทำความผิดอาญาข้อหาฆ่าผู้อื่น

โทษ ปลดออก

ตัวอย่างที่ 2

เจ้าหน้าที่สรรพากร 3 ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในข้อหาร่วมกันมิไว้เพื่อนำออกใช้ ซึ่งธนบัตรปลอม โดยมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

โทษ ปลดออก

โดยเจตนา พิพากษาให้จำคุก 15 ปี

โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 4

เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 6 ใช้อาวุธปืนยิงนายช่างโยธา

5 และราษฎรอีกคนหนึ่ง ที่สุด ให้ลงโทษ
ถึงแก่ความตาย และคดีถึง จำคุกตลอดชีวิต

โทษ ไล่ออก

มาตรา 85 (7)

ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา 82 หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตาม
มาตรา 83 อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
*มาตรา 82 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องกระทำการอันเป็นข้อ
ปฏิบัติดังต่อไปนี้*

(1) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และ
เที่ยงธรรม

(2) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ
ระเบียบของทางราชการ มติของ
คณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบ
แผนของทางราชการ

(3) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือ
ความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ
อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ

(4) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่
ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและ
ระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้า
เห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือ
จะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอ
ความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่ง

นั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

(5) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

(6) ต้องรักษาความลับของทางราชการ

(7) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ ระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

(8) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(9) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติภารกิจอื่น ที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย

(10) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย

(11) กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา 83 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้

(1) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

(2) ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการข้าม
ผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่
ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับ
อนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

(3) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่
ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่
ตนเองหรือผู้อื่น

(4) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

(5) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหา
ผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสีย
เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(6) ต้องไม่เป็นการรวมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรง
ตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงาน
คล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

(7) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกั่นแกล้ง กดขี่
หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ

(8) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคาม
ทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

(9) ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง
ประชาชนผู้ติดต่อราชการ

(10) ไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

แนวทางการลงโทษ

กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบ

ตัวอย่างที่ 1

ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด
ได้ขับรถยนต์ตู้ ซึ่งเป็น
รถยนต์ของทางราชการไป
ใช้ในธุรกิจส่วนตัวเพียง
ลำพัง อันเป็นการฝ่าฝืน
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยรถราชการ พ.ศ.

2523 และเกิดอุบัติเหตุ ทำ
ให้รถยนต์คันดังกล่าวได้รับความเสียหายจนไม่สามารถ
ใช้งานได้ และได้เบิกเงินค่า
เบี่ยงเลี้ยงไปราชการ รวม 7
วัน เป็นเงิน 1,260 บาท ไป
โดยไม่มีสิทธิ

โทษ ปลดออก

ตัวอย่างที่ 2

ผู้อำนวยการสถานศึกษา ได้เก็บเงินค่าซื้อเสื้อผ้าชุดกีฬา นักเรียนแล้วไม่ซื้อจนเกิดการร้องเรียน จึงนำมาคืนให้กับนักเรียน และนำเงินของโรงเรียนที่ได้รับมาจากการทอดผ้าป่าไปใช้ในกิจการของโรงเรียน โดยไม่

กรณีประมาทเลินเล่อ

ชี้แจงให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ แล้วเขียนรายงานการใช้จ่ายเงินด้วยตนเอง แต่ไม่มีหลักฐานประกอบการใช้จ่าย โดยจัดทำเอกสารการจัดซื้อด้วยตนเองทั้งหมด โดยไม่มีการตรวจรับพัสดุ และไม่ลงชื่อในเอกสารจัดซื้อ

โทษ ไล่ออก

ตัวอย่างที่ 1

เจ้าหน้าที่บริหารงานคลัง 8 ไม่ใช้ความระมัดระวังในการเก็บรักษาธนบัตร ตัวอย่างของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งส่งมอบให้สำนักงานคลังจังหวัดเก็บรักษาไว้ เป็นเหตุให้ธนบัตรดังกล่าวสูญหายไป 5 ฉบับ และไม่รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามระเบียบของทางราชการ ทั้งปกปิดข้อเท็จจริงไว้ไม่ให้ผู้ใดทราบ และนำธนบัตรตัวอย่างฉบับปลอมมาเคลือบพลาสติกแข็งใส่กรอบไว้แน่นหนาอีกชั้นหนึ่ง เพื่ออำพรางให้ผู้อื่นมาตรวจสอบได้

โทษ ปลดออก

ตัวอย่างที่ 2

เจ้าพนักงานที่ดิน 3 ได้รังวัดออก น.ส.3ก จำนวน 66 แปลง ต่อมาจังหวัดได้มีคำสั่งรวม 31 ฉบับ ให้เพิก

ถอน น.ส.3ก จำนวน 31 ฉบับ เนื่องจากออกไปโดยมิชอบด้วย
กฎหมาย

โทษ ปลดออก

กรณีขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา

ตัวอย่างที่ 1

เจ้าพนักงานปกครอง 5 จังหวัดสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้นี้ไปประจำที่
ศาลากลางจังหวัด เพราะมี
พฤติการณ์ฝ่าฝืนหรือกระทำการช่วยเหลือหรือสนับสนุน
ผู้สมัครรับเลือกตั้ง จนกว่าการเลือกตั้ง
จะแล้วเสร็จ แต่เจ้าหน้าที่ผู้นี้มีได้ไปประจำที่ศาลากลางจังหวัด
ตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาแต่อย่างใด และได้ขาดราชการไปรวม
ระยะเวลา 36 วันติดต่อกัน และไม่
กลับมาอีกเลย อีกทั้งไม่สามารถติดต่อได้
และไม่ยื่นใบลาหรือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามระเบียบ

โทษ ไล่ออก

เอกสารเผยแพร่ชุดนี้จัดทำโดย

1. นางปิยธิดา ศุภรัตน์ชาติพันธ์ นิตกรชำนาญการ
2. นางสาวจรรยา สมนานเดชา นิตกร
ปฏิบัติการ